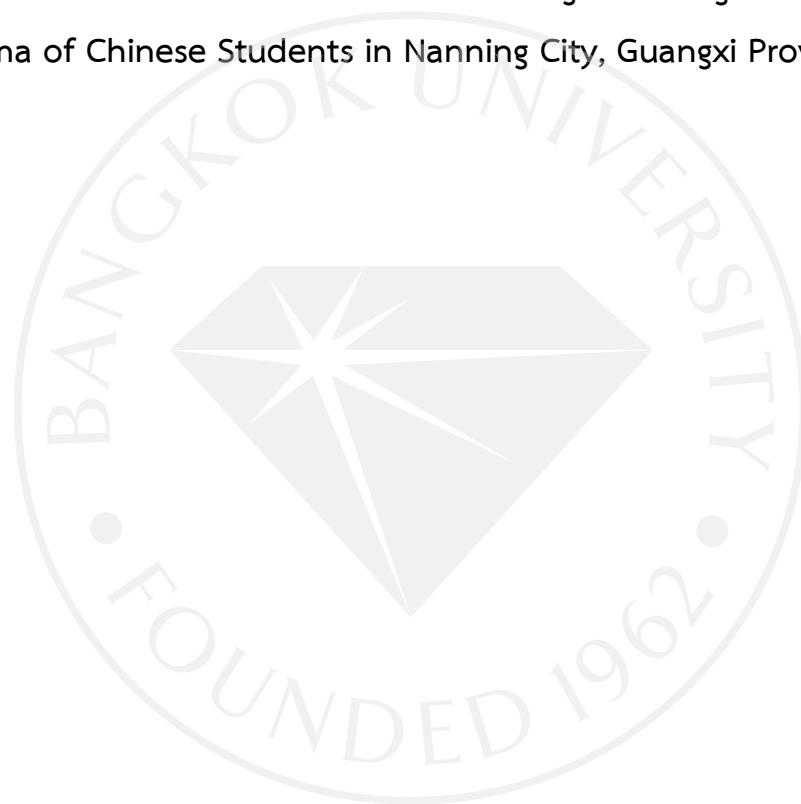

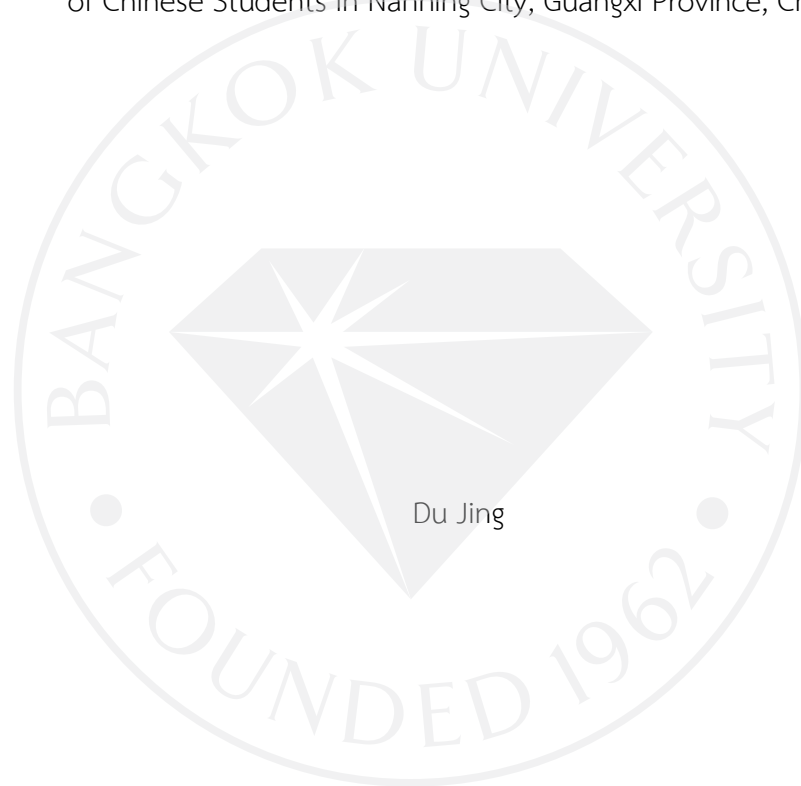
ความพึงพอใจในองค์ประกอบละครที่มีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย
ของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกว่างสีประเทศจีน

Satisfaction of Drama Elements Affecting Watching Thai Television
Drama of Chinese Students in Nanning City, Guangxi Province, China

ความพึงพอใจในองค์ประกอบละครที่มีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย
ของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกว่างสีประเทศจีน

Satisfaction of Drama Elements Affecting Watching Thai Television Drama
of Chinese Students in Nanning City, Guangxi Province, China

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2560

©2561

Du Jing

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์

เรื่อง ความพึงพอใจในองค์ประกอบละครที่มีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีน
ที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสีประเทศจีน

ผู้วิจัย Du Jing

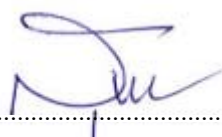
ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริชัย อรรคอุดม)

ผู้เชี่ยวชาญ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม ชมงาม)

.....
(ดร.สุชาดา เจริญพันธุ์ศิริกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

10 สิงหาคม 2561

Du Jing. ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์, สิงหาคม 2561,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ความพึงพอใจในองค์ประกอบละครที่มีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัย
อยู่ในนครหนานหนิงมณฑลกวางสีประเทศจีน (45 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม ชมงาม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละคร
โทรทัศน์ที่มีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาชาวจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง
มณฑลกวางสี ประเทศจีน โดยกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวจีนในนครหนานหนิง
มณฑลกวางสี ประเทศจีน จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้การเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้
ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความสัมพันธ์
ระหว่างตัวแปรอิสระแปรตามในสมมติฐานโดยใช้ T-test และวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
พหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ทดสอบสมมติฐานสรุปผลการศึกษาดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์มีผลต่อการเปิดรับชม
ละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาชาวจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, ละครโทรทัศน์ไทย, องค์ประกอบของละคร, การเปิดรับชมละคร
โทรทัศน์ไทย

Du, J. M.Com.Arts (Strategic Communications), August 2018, Graduate School, Bangkok University.

Satisfaction of Drama Elements Affecting Watching Thai Television Drama of Chinese Students in Nanning City, Guangxi Province, China (45 pp.)

Advisor: Assoc.Prof. Pornprom Chomngam, Ph.D.

ABSTRACT

This thesis investigates the satisfaction of drama elements affecting watching Thai television drama of Chinese students in Nanning city, Guangxi province, China.

Using the techniques of drawing lots, the researcher collected a sample population of 200 residents of universities in Nanning city, Guangxi province, China. Use as an instrument of research was a questionnaire, and statistics used in thesis in this time were percentage, average, standard deviation, t-test and multiple regression analysis were also employed for testing purposes.

It was found that the satisfaction of drama elements affecting watching Thai television drama of Chinese students in Nanning city, Guangxi province, China.

Keywords: Satisfaction, Thai Television Drama, Drama Elements, Watching Thai Television Drama

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม ชมงาม อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ซึ่งได้ให้ความรู้ การชี้แนะแนวทางการศึกษา ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องในงาน ตลอดจนการให้คำปรึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัยงานวิจัยครั้งนี้ มีความสมบูรณ์ครบถ้วนสำเร็จไปได้ด้วยดี รวมถึงอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ และสามารถนำวิชาการต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมาไว้ ณ โอกาสนี้

Du Jing

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ปัญหาและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 ขอบเขตของงานวิจัย	3
1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.6 คำถามวิจัย	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	5
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร	8
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ไทย	11
2.4 สมมติฐานของการวิจัยและกรอบแนวคิด	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประเภทของงานวิจัย	14
3.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	14
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการสร้างเครื่องมือ	15
3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	16
3.5 วิธีการเก็บข้อมูล	16
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	17
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ข้อมูลลักษณะของประชากรของกลุ่มตัวอย่าง	19
4.2 พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย	21
4.3 ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.4 ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย	28
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย	
5.1 สรุปผลการวิจัย	31
5.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน	31
5.3 อภิปรายผล	32
5.4 ข้อเสนอแนะ	34
5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	34
บรรณานุกรม	35
ภาคผนวก	36
ประวัติผู้เขียน	45
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1: การตรวจสอบความเชื่อมั่นจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)	16
ตารางที่ 4.1: แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลลักษณะของประชากรของกลุ่มตัวอย่าง	19
ตารางที่ 4.2: แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย	21
ตารางที่ 4.3: แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของ ละครโทรทัศน์ไทย ในภาพรวม	23
ตารางที่ 4.4: แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของ ละครโทรทัศน์ไทย ด้านโครงเรื่องของละครโทรทัศน์ไทย	24
ตารางที่ 4.5: แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของ ละครโทรทัศน์ไทย ด้านตัวละครของละครโทรทัศน์ไทย	25
ตารางที่ 4.6: แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของ ละครโทรทัศน์ไทย ด้านแก่นละครโทรทัศน์ไทย	26
ตารางที่ 4.7: แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของ ละครโทรทัศน์ไทย ด้านบทสนทนาของละครโทรทัศน์ไทย	27
ตารางที่ 4.8: ผลวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของ ละครโทรทัศน์ไทยโดยรวมมีผลกระทบต่อ การเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย ของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน	29

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2.1: กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ปัญหาและที่มาของปัญหา

การชมโทรทัศน์เป็นความบันเทิงหลักอย่างหนึ่งของประชาชนทั่วไปนอกเวลาทำงาน รายการโทรทัศน์มีหลายประเภท เช่น รายการข่าว รายการสารคดี รายการละคร รายการสัมภาษณ์ เป็นต้น ซึ่งรายการละครเป็นรายการโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เนื่องจากละครเป็นรายการที่สามารถให้ความบันเทิง ผ่อนคลายความเครียด และเรื่องราวของละครยังทำให้ผู้ชมรู้สึกใกล้ชิดเคียงกับชีวิตจริง จากสถิติ CSM ของประเทศจีนแสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ. 2555 ผู้ชมรายการโทรทัศน์ผ่านโทรทัศน์มีจำนวน 12.82 ร้อยล้านคน ผู้ชมรายการโทรทัศน์ผ่านอินเทอร์เน็ต มีจำนวนทั้งสิ้น 3.72 ร้อยล้านคน เพิ่มขึ้นจาก 5 ปีก่อน มีอัตราเพิ่มขึ้น 6.39% ผู้ชมรายการโทรทัศน์โทรทัศน์ผ่าน Application มือถือมีทั้งหมด 100 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2555 สัดส่วนการออกอากาศละครโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 24 ของรายการทั้งหมด เกือบเป็น 1 ใน 4 ของจำนวนการออกอากาศทั้งหมดเป็นอันดับหนึ่งของรายการประเภทต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ละครยังเป็นรายการโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดของประชาชน และช่องทางการเปิดรับรายการโทรทัศน์ยังเป็นโทรทัศน์เป็นหลัก

ละครโทรทัศน์ไทยที่ออกอากาศในช่องทีวีจีนเรื่องแรกคือ สาวใช้หัวใจชิคาโก โดยสถานีโทรทัศน์แห่งชาติจีนช่อง 8 (CCTV 8) ในปี พ.ศ. 2546 ปีถัดไปสถานีโทรทัศน์มณฑลหูหนาน (Hunan TV) ออกอากาศละครเรื่อง เลือดขัตติยา ละครสองเรื่องนี้ทำให้ละครไทยเริ่มเข้าสู่สายตาของผู้ชมชาวจีน หลังจากนั้น ละครไทยได้ทยอยออกอากาศในช่องต่าง ๆ ของจีน และได้รับความนิยมจากผู้ชมชาวจีนเป็นจำนวนมาก เช่น เรตติ้งของละครสงครามนางฟ้าเคยเป็นอันดับแรกของสถานีโทรทัศน์มณฑลอันฮุย (Anhui TV)

ในปี พ.ศ. 2555-2556 การนำเข้าละครไทยเพิ่มขึ้น 5% จาก 2% ของปีก่อน สรุปรวมเป็น 7% ของ พ.ศ. 2555-2556 และประเภทของละครไทยที่นำเข้าเป็นละครละครชีวิตรักอิงนิยาย หรือ โรแมนติกเป็นหลัก (Niu, 2011)

สืบเนื่องจากความสนุกสนานในวัฒนธรรมไทยในละครไทยที่แตกต่างกับวัฒนธรรมจีน ซึ่งทำให้นักศึกษาจีนที่มีความรู้สึกที่สนุกสนาน แปลกใจและน่าสนใจ เช่น ศาสนา รักร่วมเพศ ตัวละครที่เป็นเพศที่สาม หรือสาวประเภทสอง เป็นต้น นักศึกษาจีนสมัยใหม่มีความคิดที่ทันสมัย ชอบสิ่งแปลกใหม่ วัฒนธรรมไทยที่สะท้อนในละครไทยสามารถดึงดูดใจและมีความอยากรู้ของนักศึกษาผู้ชมชาวจีน รองลงมา โครงเรื่องของละครไทยส่วนใหญ่เป็นรักโรแมนติก ตลกขบขัน และใกล้เคียงกับชีวิตจริง สุดท้าย เมื่อเปรียบเทียบกับความนิยมของละครญี่ปุ่นและละครเกาหลีได้ในหลายปีก่อน เนื่องจากหลายปีนี้ ชาวจีนส่วนใหญ่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อละครญี่ปุ่น โดยเฉพาะพล็อตเรื่องและสไตล์ของละคร

เกาหลีใต้ รวมถึงอิทธิพลต่อการแพร่กระจายของอินเทอร์เน็ตกับโซเชียลมีเดีย ทำให้ละครโทรทัศน์เริ่มเข้าสู่สายตาของผู้ชมชาวจีนและได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

เนื่องจากทวิตเตอร์อยู่ใกล้กับไทยในด้านวัฒนธรรมประเพณีภาษาและวิถีชีวิตจึงมีส่วนที่คล้ายกัน มณฑลทวิตเตอร์มีนักศึกษาเอกภาษาไทยเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะเมืองเอกหนานหนิงมีนักศึกษาเอกภาษาไทยจำนวนมากที่สุดและเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น การเรียนภาษาไทย วัฒนธรรมใกล้เคียงกัน รวมทั้งพล็อตเรื่องใหม่ ๆ ทำให้นักศึกษาชื่นชอบละครได้ง่าย

ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาความพึงพอใจในองค์ประกอบละครที่มีผลกระทบต่อ การเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลทวิตเตอร์ ประเทศจีน โดยผลวิจัยจะมีความหมายต่อวิธีการพัฒนาของละครโทรทัศน์ที่ถือเป็นบทเรียนอย่างมาก เพราะในปัจจุบันนี้ ประเทศจีนเป็นตลาดต่างประเทศที่ใหญ่ที่สุดของการส่งออกละครโทรทัศน์ และประชาชนจีนเป็นกลุ่มบริโภคที่ใหญ่ที่สุดของตลาดต่างประเทศของละครโทรทัศน์ไทย งานวิจัยนี้จึงมีประโยชน์ เพราะจะทำให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์จีนเข้าใจเหตุผลการพัฒนาของละครโทรทัศน์ไทย เพื่อที่จะเป็นที่นิยมและได้รับความพึงพอใจจากผู้ชมจีนมากยิ่งขึ้น สำหรับฝ่ายผลิตละครโทรทัศน์ไทย จะได้ทราบปัจจัยที่ทำให้ผู้ชมมีความพึงพอใจและประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ จนถึงปัจจุบันนี้ นักวิจัยให้ความสำคัญกับละครโทรทัศน์ไทยยังไม่เพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นข่าวสารหรือข้อมูลหนังสือที่เกี่ยวข้องก็ขาดแคลนมาก รวมถึงไม่เคยมีนักวิจัยทำเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาความพึงพอใจของชาวจีนที่มีต่อละครโทรทัศน์ไทยในประเทศจีนมาก่อน และต้องการเก็บข้อมูลและดำเนินการวิจัย เช่น เก็บแบบสอบถามจากประเทศจีนเป็นอย่างยิ่ง

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความพึงพอใจในองค์ประกอบละครที่มีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาชาวจีน ณ นครหนานหนิง มณฑลทวิตเตอร์

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ผลการวิจัยสามารถนำไปปรับปรุงละครโทรทัศน์ไทยให้ตรงกับความต้องการของชาวจีน

1.3.2 ผลการวิจัยสามารถแสดงให้เห็นว่าความพึงพอใจในองค์ประกอบละครที่มีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาชาวจีน ณ นครหนานหนิง มณฑลทวิตเตอร์ ถึงระดับใด

1.3.3 ผลการศึกษาสามารถนำไปเป็นข้อมูลอ้างอิงให้กับผู้ที่สนใจจะศึกษาเพิ่มเติมด้านการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย

1.4 ขอบเขตของงานวิจัย

1.4.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกุวางสี ประเทศจีน มีจำนวน 730,881 คน ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ณ วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 (กรมสถิติแห่งมณฑลกุวางสี, 2560)

1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ขมนักศึกษาจีนในนครหนานหนิง มณฑลกุวางสี ประเทศไทย ซึ่งอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกุวางสี ประเทศจีนจำนวน 200 คน การสุ่มตัวอย่าง สำหรับการศึกษานี้ ใช้วิธีการเลือกแบบสะดวกและแจกแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ตไปยัง มหาวิทยาลัย ณ นครหนานหนิง มณฑลกุวางสี

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ยินดี ที่นี้หมายถึงความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ไทยที่ออกอากาศในประเทศจีน

1.5.2 องค์ประกอบละคร รวมถึง โครงเรื่อง (Plot) ตัวละครและการวางลักษณะนิสัยตัวละคร (Characters and Characterization) ความคิดหรือแก่นของเรื่อง และบทสนทนา

1.5.3 การเปิดรับชมละคร หมายถึง นักศึกษาคนจีนเปิดดูละครโทรทัศน์ไทยผ่านทีวี เว็บไซต์ หรือแอปพลิเคชันมือถือ เป็นต้น

1.5.4 ละครโทรทัศน์ หมายถึง การนำเอาบท การแสดง เทคนิคการถ่ายทำ การตัดต่อ แสง เสียง สภาพแวดล้อมต่าง ๆ มาผสมเข้าด้วยกัน แล้วนำแพร่ภาพออกอากาศทางโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต

1.6 คำถามวิจัย

ปัจจัยที่จะนำมาทำวิจัยมีดังนี้

1.6.1 ความพึงพอใจของนักศึกษาชาวจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกุวางสี ประเทศจีนที่ชมละครโทรทัศน์ไทยในระดับใด

1.6.2 ความพึงพอใจในองค์ประกอบละครที่มีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกุวางสี ประเทศจีนหรือไม่

1.6.2.1 ความพึงพอใจในโครงเรื่องที่มีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกุวางสี ประเทศจีนหรือไม่

1.6.2.2 ความพึงพอใจในตัวละครที่มีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกุวางสี ประเทศจีนหรือไม่

1.6.2.3 ความพึงพอใจในแก่นละครที่มีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์
ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีนหรือไม่

1.6.2.4 ความพึงพอใจในบทสนทนาที่มีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์
ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีนหรือไม่

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องความพอใจของชาวจีนที่มีต่อละครโทรทัศน์ไทยในประเทศไทย ได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี รวมถึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ประกอบการกำหนดสมมติฐาน การกำหนดตัวแปร และแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยได้กำหนดประเด็นในการเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ไทย
- 2.4 สมมติฐานของการวิจัยและกรอบแนวคิด

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

วีรพ พวรรณเทวี (2542) ได้กล่าวถึงว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก

อรรถพร คำคม (2546) ได้กล่าวถึงว่า ความพึงพอใจ คือ ทศนคติ หรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจการต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้น ๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลจะได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

วฤทธิ์ สารฤทธิคาม (2548) ให้ความหมายกับความพึงพอใจว่า เป็นปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยแบ่งออกถึงทิศทางของผล

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีความต้องการของ Maslow (1970) (Maslow's of Needs) เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ ซึ่งสรุปลำดับความต้องการของบุคคลมี 5 ขั้นตอน ตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1) ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นของมนุษย์ เพื่อให้อยู่รอดของชีวิต เช่น อากาศ น้ำ อาหาร ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ความต้องการทางเพศ เครื่องนุ่งห่ม ความต้องการทางร่างกายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน ก็ต่อเมื่อยังไม่ได้รับการตอบสนอง

2) ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Security or Safety Needs) ถ้าความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว คนจะเริ่มสนใจความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง ซึ่งรวมถึง

ความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

3) ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belonging Needs) ถ้าหากว่าบุคคลได้รับความปลอดภัยและมีความมั่นคงแล้ว ก็จะมีความต้องการในระดับสูงอีกขั้นขึ้นตอน ก็คือความต้องการที่จะเข้าร่วมสังคมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

4) ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) คือ ความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของคน เด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความสามารถ ความรู้ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ

5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์

ความต้องการตามลำดับของ Maslow (1970) สรุปได้ว่า ความต้องการทั้ง 5 ระดับ บุคคลจะปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับการบำบัดความต้องการในแต่ละขั้นตอนที่เกิดขึ้น ความพึงพอใจต่อละครไทยนี้ จะต้องพยายามตอบสนองความต้องการของบุคคล ในแต่ละขั้นตอนมีความพึงพอใจกับบุคคลมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับการตอบสนองความต้องการนั้น ๆ

องค์ประกอบของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงการประเมินค่า ซึ่งจะเห็นว่าแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจนี้เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กันที่คนคิดอย่างแยกกันไม่ออก สำหรับแนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ นั้น ค่อนข้างจะมีผู้ศึกษากันอย่างกว้างขวางในองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นลักษณะทางความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล องค์ประกอบทางความรู้สึกนี้มี 2 ลักษณะ คือ ความรู้สึกทางบวก ได้แก่ ชอบ พอใจ เห็นใจ และความรู้สึกทางลบ ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่พอใจ เป็นต้น

2) องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive Component) คือ การที่สมองของบุคคลรับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับเกิดความรู้ความคิดเกี่ยวกับวัตถุบุคคลหรือสภาพขึ้น องค์ประกอบทางความคิดเกี่ยวข้องกับการพิจารณาที่มาของทัศนคติออกมาว่าถูกหรือผิดหรือไม่ดี

3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) เป็นความพร้อมที่จะกระทำหรือพร้อมที่จะตอบสนองต่อที่มาของทัศนคติ

การประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกิริยา

Kotler & Armstrong (2002) รายงานว่า สิ่งจูงใจ (Motive) หรือแรงขับเคลื่อน (Drive) ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และถ้าหากว่าความต้องการที่กดดันจนมากพอจะมีแรงจูงใจทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตน แต่ละบุคคลมีความต้องการไม่เหมือนกัน ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างพอเพียงก็จะเกิดความตึงเครียด

มี 2 ทฤษฎีได้รับความนิยมมากที่สุด คือ

1) ทฤษฎีความต้องการของ Maslow (1970) (Maslow's of Needs) เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ ซึ่งสรุปลำดับความต้องการของบุคคลมี 5 ขั้นตอน

1.1) ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นของมนุษย์ เพื่อให้อยู่รอดของชีวิต เช่น อากาศ น้ำ อาหาร ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ความต้องการทางเพศ เครื่องนุ่งห่ม ความต้องการทางร่างกายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน ก็ต่อเมื่อยังไม่ได้รับการตอบสนอง

1.2) ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Security or Safety Needs) ถ้าความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว คนจะเริ่มสนใจความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

1.3) ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belonging Needs) ถ้าหากว่าบุคคลได้รับความปลอดภัยและมีความมั่นคงแล้ว ก็จะมีความต้องการในระดับสูงอีกขั้นตอน ก็คือความต้องการที่จะเข้าร่วมสังคมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

1.4) ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) คือ ความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของคน เด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความสามารถ ความรู้ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ

1.5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์

ความต้องการตามลำดับของ Maslow (1970) สรุปได้ว่า ความต้องการทั้ง 5 ระดับ บุคคลจะปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับการบำบัดความต้องการในแต่ละขั้นตอนที่เกิดขึ้น ความพึงพอใจต่อละครไทยนี้ จะต้องพยายามตอบสนองความต้องการของบุคคล ในแต่ละขั้นตอนมีความพึงพอใจกับบุคคลมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับการตอบสนองความต้องการนั้น ๆ

2) ทฤษฎีแรงจูงใจ

Freud (1947) ตั้งสมมติฐานว่า บุคคลอาจไม่รู้ตัวมากพอว่าพลังทางจิตวิทยามีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรม และเสนอทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจจะมีการกระทำใด ๆ ที่ให้มีความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำการสิ่งๆ ที่ทำให้เขาที่จะมีความสุขหรือความยากลำบาก โดยแบ่งประเภทความพึงพอใจนี้ได้ 3 ประการ คือ

2.1) ความพึงพอใจด้านจิตวิทยา (Psychological Hedonism) เป็นทรศณะของความพึงพอใจว่ามนุษย์โดยธรรมชาติจะมีความแสวงหาความสุขหรือหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ใด ๆ

2.2) ความพึงพอใจเกี่ยวกับตนเอง (Egoistic Hedonism) เป็นทรศณะของความพึงพอใจว่ามนุษย์จะพยายามแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขต้องเป็น

ธรรมชาติของมนุษย์เสมอไป

2.3) ความพึงพอใจด้านจริยธรรม (Ethical Hedonism) ทรรศนะนี้ถือว่ามีมนุษย์แสวงหาความสุขเพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์หรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ผู้หนึ่งด้วย

สรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล อาจเกิดจากการตอบสนองความต้องการที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจหรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น โดยมีปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ใช้เป็นเครื่องมือแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความพึงพอใจ และมีสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ โดยบุคคลก็จะพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้ตอบสนองความต้องการ ดังนั้น ถ้าหากว่าผู้ข่มนักศึกษาชาวจีนมีการเปิดดูละครโทรทัศน์ไทยจะแสดงให้เห็นถึงว่ามีความพึงพอใจในองค์ประกอบละครอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยถ้ามีความพึงพอใจในองค์ประกอบละครโทรทัศน์ไทยมากขึ้นจะส่งผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยมากขึ้น

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสาร

ความหมายของการเปิดรับข่าวสาร

Schiffman & Kanuk (2000) กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการเลือกสาร จัดระเบียบ และตีความหมายข้อมูลเพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมายเป็นภาพรวมขึ้นมา

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2546) ได้ให้ความหมายว่า การรับรู้เป็นกระบวนการความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อโลกที่เขาอาศัยอยู่

เสรี วงษ์มณฑา (2542) ให้ความหมายว่า การรับรู้เป็นกระบวนการที่มนุษย์เลือกที่จะรับรู้สรุปการรับรู้ ตีความหมายการรับรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่สัมผัส เพื่อที่จะสร้างภาพในสมองให้เป็นภาพที่มีความหมาย และมีความกลมกลืน

เสถียร เขยประทับ (2528) กล่าวว่า บุคคลจะเลือกรับรู้ข่าวสารบางส่วนที่เขาคิดว่าจะมีผลประโยชน์หรือสามารถตอบสนองความต้องการของตนเอง ข่าวสารที่หลักหลายเข้าผ่านช่องทางต่าง ๆ บุคคลมีสิทธิเลือกสารที่เขาต้องการ สารที่น่าสนใจ มีประโยชน์และเหมาะสมตามความนึกคิดของผู้รับสาร จะเป็นสารที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสาร

ลักษณะของการเปิดรับข่าวสาร

บุคคลจะทำการเปิดรับข่าวสารอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ผู้รับสารจะมีความคาดหวังว่าการรับข่าวสารนั้นจะช่วยตอบสนองความต้องการได้ การเลือกรับสารสื่อมวลชนขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้รับข่าวสารเอง เพราะบุคคลแต่ละคนมีวัตถุประสงค์และความต้องการแตกต่างกัน

2) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล โดยสื่อบุคคล หมายความว่า ตัวบุคคลได้รับข่าวสารจากบุคคลหนึ่ง โดยอาศัยการติดต่อระหว่างบุคคลที่จะมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างกัน ซึ่งการสื่อสารระหว่างบุคคลนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

2.1) การติดต่อโดยตรง (Direct Contact) เป็นการเผยแพร่ข่าวสารเพื่อสร้างความเข้าใจหรือชักจูงใจโน้มน้าวใจกับบุคคลโดยตรง

2.2) การติดต่อโดยกลุ่ม (Group Contact of Community Public) โดยกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อบุคคลส่วนรวม เช่น ช่วยให้การสื่อสารของบุคคลบรรลุเป้าหมายได้

3) การเปิดรับสารจากสื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สื่อที่ถูกผลิตขึ้นมา โดยมีเนื้อหาสาระที่เฉพาะเจาะจงและมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสารเฉพาะกลุ่มตัวอย่างของ สื่อเฉพาะกิจ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ ใบปลิว คู่มือ นิทรรศการ เป็นต้น

จุดประสงค์ของการรับสารต่อผู้ชม

ความต้องการของการรับสารต่อผู้ชมสรุปเป็น 5 ประเด็น ดังนี้

1) มีความรู้เกี่ยวกับสังคมและโลกการสื่อสารต่อภายนอกต่าง ๆ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาของบุคคลทำให้ผู้ชมมีความปรารถนาที่มีความรู้และความเข้าใจของโลกเพื่อปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงของโลกผู้ชมหวังว่าได้มีความรู้ด้านการเมือง เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และวัฒนธรรมต่อสังคมโดยสื่อสัมพันธ์ต่าง ๆ จึงจะได้มีความรู้จักการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลกใบนี้เป็นอย่างตั้งานวิจัยเรื่องนี้คิดว่าผู้ชมเลือกชมละครโทรทัศน์ไทยมีเหตุผลที่เพื่อตอบสนองความต้องการการเพิ่มความรู้ด้านสังคมและโลกเหมาะกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

2) การเพิ่มความรู้สมัยนี้เป็นสมัยการระเบิดข่าวสารผู้คนทั่วไปต้องการมีการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเป็นอย่างยิ่งเพื่อพัฒนาส่วนตัวผู้ชมใช้สื่อสัมพันธ์ต่าง ๆ มาเพิ่มความรู้เช่นการฟังวิทยุหรือการชมรายการก้านการศึกษากับรายการด้านวิทยาศาสตร์ต่างๆหรือการอ่านหนังสือพิมพ์ทางวิทยาศาสตร์ต่างๆเป็นต้นการชมละครโทรทัศน์ไทยสามารถตอบสนองความต้องการการเพื่อความรู้เกี่ยวกับละครโทรทัศน์ไทยและประเทศไทยต่างๆเหมาะกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

3) การบันเทิงผู้ชมสมัยนี้ใช้สื่อสัมพันธ์ต่าง ๆ มาเป็นวิธีการบันเทิงเป็นหลักผู้ชมเข้าร่วมกิจการของการสื่อมวลชนและรับสารจากสื่อสัมพันธ์ เพื่อบันเทิงอีกอย่างหนึ่งก็คือ ผู้ชมใช้สื่อสัมพันธ์มาฆ่าเวลาและแก้ความเหงาเหมือนกัน ละครโทรทัศน์เป็นวิธีการบันเทิงของผู้คนเป็นหลักผู้ชมจะเลือกชมละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่เพื่อตอบสนองความต้องการการบันเทิงเหมาะกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

กระบวนการเปิดรับข่าวสาร

กระบวนการเลือกรับสารเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ (Klapper, 1960, p. 49)

1) การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure)

ในกระบวนการการรับข่าวสาร ผู้ชมจะเลือกเปิดรับสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็น ทศนคติ และค่านิยมของตนเอง หลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธข่าวสารที่ไม่สอดคล้องหรือมีความขัดแย้งกับความคิดของตนเอง เรื่องราวของละครโทรทัศน์ไทยที่สอดคล้องกับความรู้สึก วัฒนธรรม ทศนคติและค่านิยมกับผู้ชมชาวจีน ผู้ชมชาวจีนจึงจะมีโอกาสเลือกชมละครโทรทัศน์ไทยและเกิดความพึงพอใจได้

2) การเลือกรับรู้ (Selective Perception)

เมื่อผู้เปิดรับข่าวสารจากสิ่งที่เขาเลือกแล้ว ผู้ชมมักจะตีความตามอารมณ์ ความคิดเห็น ค่านิยมเป็นต้น เพื่อสนับสนุนทศนคติและความเชื่อถือของตน ผู้ชมจะเกิดความรู้สึกและความเข้าใจต่างกันในการเลือกเปิดรับข่าวสารเดียวกัน ผู้ชมชาวจีนมักมีความรู้สึกและความเข้าใจเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ไทยต่าง ๆ บางครั้งอาจทำให้เกิดมีทศนคติหรือความเข้าใจผิดต่อเรื่องราวของบทละครโทรทัศน์ไทย ดังนั้น สิ่งที่ผู้ชมชาวจีนได้รับรู้ต่อเรื่องราวของละครโทรทัศน์ไทย สามารถทำให้ผู้ชมชาวจีนเกิดความพึงพอใจหรือไม่เกิดความพึงพอใจก็ได้

3) การเลือกจดจำ (Selective Retention)

เป็นกระบวนการที่ผู้รับข่าวสารในการเลือกจดจำข่าวสารที่สอดคล้องกับความสนใจและความเชื่อถือของตนเอง และผู้รับข่าวสารอาจมองข้ามหรือลืมสิ่งที่เขาไม่สนใจ หรือไม่สอดคล้องกับทศนคติและค่านิยมของตน แม้ว่าบางสิ่งเหล่านี้มีข้อจำกัด ผู้ชมอาจเลือกจดจำองค์ประกอบบางส่วนของละครโทรทัศน์ไทย และส่วนที่ผู้ชมเลือกจดจำมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ชมชาวจีนอย่างสำคัญ

ปัจจัยองค์ประกอบในการเลือกเปิดรับข่าวสาร

Schramm (1949) ได้กล่าวถึงปัจจัยการเลือกเปิดรับข่าวสารซึ่งมีองค์ประกอบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนการเลือกเปิดรับสาร ได้แก่

1) ประสบการณ์ ผู้รับสารมีประสบการณ์เกี่ยวกับการรับสารแตกต่างกัน ประสบการณ์จึงเป็นตัวแปรที่ให้ผู้รับแสวงหาข่าวสารที่เคยเห็นแตกต่างกัน

2) การประเมินสารประโยชน์ของข่าวสาร เนื่องจากผู้รับสารจะแสวงหาสารที่ต้องการเพื่อตอบสนองจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง การประเมินสารประโยชน์ข่าวสารจึงช่วยให้ผู้รับสารได้เรียนรู้สารอย่างหนึ่งมีประโยชน์แตกต่างกัน ก่อให้เกิดพัฒนาการและปรับปรุงอุปนิสัย และรูปแบบการแสวงหาข่าวสาร

3) ภูมิหลังที่แตกต่างกัน มนุษย์ที่มักสนใจต่อสิ่งที่ตนเองไม่เคยพบเห็นมาก่อน รวมทั้งสนใจความแตกต่างหรือการเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่เป็นอยู่ขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางวัตถุ สิ่งของ หรือเรื่องราวต่าง ๆ

4) การศึกษา และสภาพทางสังคม นับเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ขึ้นในตัวบุคคล และเป็นตัวชี้พฤติกรรมการสื่อสารของผู้นั้น ทั้งพฤติกรรมในการเลือกสื่อและเลือกเนื้อหาของข่าวสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาจะมีส่วนให้บุคคลมีความสามารถในการอ่าน และค้นคว้าที่จะเพิ่มด้วยการแสวงหาความรู้

5) ความสามารถในการรับสาร ทั้งสภาพร่างกายและจิตใจของคนเราจะมีส่วนสัมพันธ์กับความสามารถในการรับข่าวสารของบุคคล

6) บุคลิกภาพ บุคลิกภาพของผู้รับสารแต่ละคนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การโน้มน้าวใจและพฤติกรรมของผู้รับสารอีกต่อหนึ่ง หลักฐานทางการวิจัยที่แสดงว่าความนับถือตนเอง (Self Esteem) และความวิตกกังวล (Anxiety) ของบุคคลล้วนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอิทธิพลทางสังคม

7) อารมณ์ สภาพทางอารมณ์ของผู้รับสารแต่ละคนเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของสาร หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการเข้าใจความหมายของผู้รับ ผู้รับอารมณ์ปกติมีความพร้อมสัมฤทธิ์ผลของการสื่อสารจะมีมากกว่าผู้รับที่ไม่มีอารมณ์กับข่าวสารนั้น และอารมณ์ของผู้รับสารสามารถพิจารณาได้ทั้งความรู้สึกที่เกิดขึ้นในตัวผู้รับ และความรู้สึกหรือท่าทีที่มีอยู่ก่อนแล้วเกี่ยวกับข่าวสารนั้นด้วย

8) ทัศนคติ เป็นตัวแปรที่มีอยู่ระหว่างการรับและการตอบสนองต่อข่าวสารต่าง ๆ ด้วยการแสดงออกทางพฤติกรรมของผู้รับที่มีต่อข่าวสารแต่ละประเภทที่พบหรือเป็นคุณสมบัติ หรือท่าทีที่ผู้รับสารแต่ละคนมีอยู่ก่อนที่จะรับข่าวสารอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยปกติทัศนคติของผู้รับสารเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ การส่งข่าวสารหรือการโน้มน้าวใจของผู้รับสารจะแตกต่างกันในการทำนองเดียวกันกับการตอบสนองของผู้รับจะเปลี่ยนไปตามสิ่งเร้า และข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงไป

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ไทย

ละครโทรทัศน์ไทยเป็นการนำเอาบท การแสดง เทคนิคการถ่ายทำ การตัดต่อ แสงเสียง สภาพแวดล้อมต่าง ๆ มาผสมเข้าด้วยกัน และนำมาเผยแพร่ภาพออกอากาศทางโทรทัศน์ (อรนุช เลิศจรรยารักษ์, 2541)

บทละคร

บทละคร คือ งานเขียนประเภทหนึ่งที่ถ่ายทอดเรื่องราว การกระทำและประสบการณ์ของมนุษย์ ผ่านการใช้ภาษา โดยจะต้องมีจุดประสงค์ในการเขียน คือ เพื่อนำบทละครนั้นมาใช้จัดแสดง

องค์ประกอบของบทละคร

องค์ประกอบของละครมีดังนี้

1) โครงเรื่อง (Plot) หมายถึง การลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นในละครมีเหตุผล และมีจุดหมายปลายทาง คำโครงเรื่องที่ที่จะต้องมีความสมบูรณ์ในตัวของมันเอง และมีความยาวสั้นที่เหมาะสม

2) ตัวละครและการวางลักษณะนิสัยตัวละคร (Characters and Characterization) หมายถึง พัฒนาการ ซึ่งมี 2 ขั้นตอนดังนี้

2.1) ตัวละครที่มีลักษณะเป็นแบบตายตัว (Typed Character) หมายถึง ตัวละครที่สามารถมองเห็นได้เพียงด้านเดียว มีนิสัยตามแบบฉบับที่นิยมใช้กันในบทละครทั่วไป เช่น พระเอก นางเอก ผู้ร้าย ตัวโกง ตัวอิจฉา เป็นต้น

2.2) ตัวละครที่เห็นได้รอบด้าน (Well Rounded Character) หมายถึง ตัวละครประเภทที่มีความลึกซึ้งและเข้าใจได้ยากกว่าตัวละครประเภทแบบตายตัว มักมีลักษณะคล้ายชีวิตของคนจริง ๆ สามารถมองเห็นได้โดยรอบด้าน

3) ความคิด หรือแก่นของเรื่อง (Idea, Theme) ความคิดหรือแก่นของเรื่องละคร คือ ข้อเสนอที่ผู้เขียนพิสูจน์ได้ว่า เป็นจริงจากเรื่องราวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละคร กล่าวคือ หลังจากที่ได้ละครเรื่องนั้น ๆ ไป แล้วรับแง่คิดสิ่งต่าง ๆ ความคิดที่อยู่เบื้องหลังในละคร คือ จุดมุ่งหมายหรือความหมายของละครเรื่องนั้นในปัจจุบันมักนิยมใช้คำว่า “แก่น” ของเรื่อง ซึ่งหมายความว่าละครเรื่องนี้พูดถึงอะไรและพูดถึงเรื่องนั้นว่าอย่างไร

4) บทสนทนา (Dialogue) เป็นศิลปะของการถ่ายทอดเรื่องราว และความคิดของผู้ประพันธ์ ออกมาทางคำพูดของตัวละคร ลักษณะนิสัยของตัวละครและเหตุการณ์แต่ละตอนในละครจะต้องมีความกระชับเพียงพอที่ผู้ชมฟังแล้วเข้าใจและติดตามเรื่องราวได้โดยตลอดด้วย

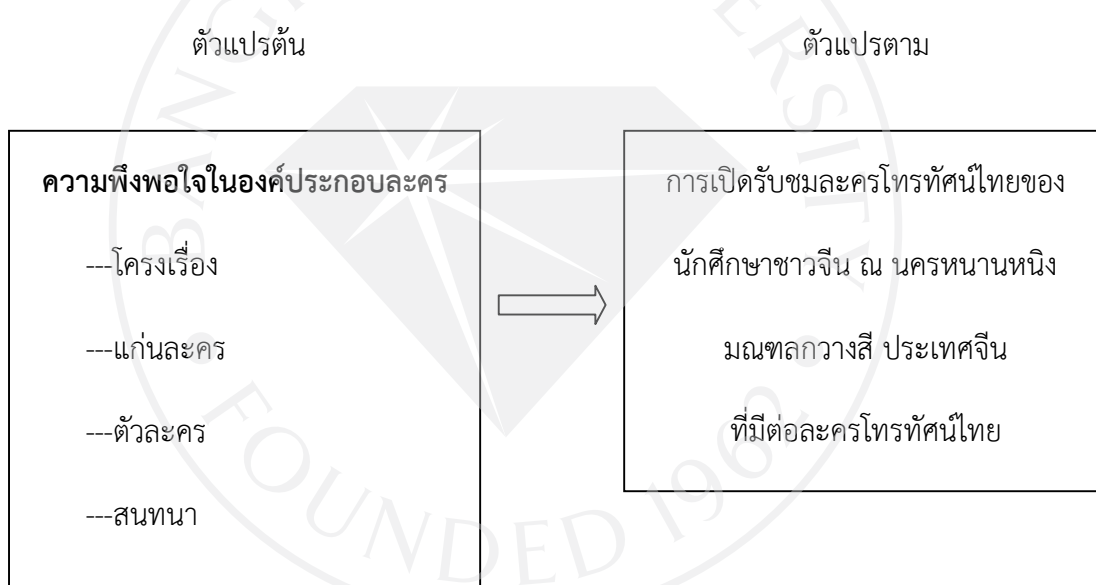
องค์ประกอบทั้งสี่ล้วนมีความสำคัญ บทละครจะขาดส่วนหนึ่งส่วนใดไปไม่ได้เลย โครงเรื่องคือ ส่วนที่กำหนดขอบเขตเรื่องราวการกระทำในเรื่อง ซึ่งมีตัวละครเป็นผู้ดำเนินเรื่องราวการกระทำ เรื่องราวนั้นจะต้องให้แง่คิดบทเรียน หรือประสบการณ์แก่ผู้ชม สิ่งนั้น คือ ความคิดแก่นของเรื่องละครที่คงความอมตะทุกยุคสมัยล้วนมีแก่นของเรื่องอมตะและเป็นสากล ทุกองค์ประกอบที่กล่าวมานี้ดำเนินไปในรูปของละคร โดยใช้บทสนทนาเป็นกลไกในการดำเนินเรื่องราว

2.4 สมมติฐานของการวิจัยและกรอบแนวคิด

1) ความพึงพอใจในองค์ประกอบละครมีผลกระทบต่อ การเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกลวงสี ประเทศจีน

- 1.1) ความพึงพอใจในโครงเรื่องละครมีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน
- 1.2) ความพึงพอใจในตัวละครมีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน
- 1.3) ความพึงพอใจในแก่นละครมีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน
- 1.4) ความพึงพอใจในบทสนทนาของละครมีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน

ภาพที่ 2.1: กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ชมชาวจีนที่มีต่อละครโทรทัศน์ไทย มีเนื้อหาและสาระสำคัญในการดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ประเภทของงานวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเอง (Self-Administered Questionnaire)

3.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน มีจำนวน 730,881 คน ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ณ วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2560

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

Schumacker & Lomax (2015) เสนอว่า ขนาดกลุ่มตัวอย่างควรมี 100 คนขึ้นไป โดยกำหนดขนาดจาก 10 ถึง 20 ตัวอย่างต่อหนึ่งตัวแปร ในการศึกษาครั้งนี้ มีตัวแปรทั้งหมด 5 ตัวแปร ใช้ขนาดเท่ากับประมาณ 100 คน คิดเป็นอัตราส่วนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 20 คนต่อหนึ่งตัวแปร แต่เพื่อความเที่ยงตรงกับผลการวิจัยและความถูกต้องในการศึกษา ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน จำนวน 200 คน การสุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบสะดวกและแจกแบบสอบถามไปยังมหาวิทยาลัย 4 แห่ง จะแจกแบบสอบถามในมหาวิทยาลัยแห่งละ 50 คน ได้แก่ มหาวิทยาลัยกวางสี มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี มหาวิทยาลัยครูกวางสี และวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาหนานหนิง ซึ่งมหาวิทยาลัย 4 แห่งนี้ เป็นมหาวิทยาลัยหลักในนครหนานหนิง มณฑล กวางสี และมหาวิทยาลัยเหล่านี้เป็นมหาวิทยาลัยที่ครอบคลุม 2 แห่ง มหาวิทยาลัยด้านครุศาสตร์ 1 แห่ง และวิทยาลัยด้านชีวะศึกษา 1 แห่ง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้แบบสอบถามปลายปิด (Close End Question) มาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มผู้ตัวอย่าง ซึ่งได้รวบรวมแนวคิดต่าง ๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาประยุกต์ใช้เป็นลักษณะคำถามซึ่งเป็นคำถามปลายปิดแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา เป็นคำถามตรวจสอบรายการ (Check List) มีลักษณะเป็นเติม (Fill In) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของละครโทรทัศน์ไทย แบ่งออกเป็นสองส่วน ทั้งหมดมีจำนวน 26 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบ่งออกเป็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ใช้การวัดค่าข้อมูลเป็นแบบ Likert Scale โดยกำหนดการพิจารณาข้อมูลให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำคัญได้ใช้มาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้น้ำหนักความสำคัญ ซึ่งจะให้น้ำหนักคะแนนข้อคำถามในเชิงบวก ดังนี้

พอใจอย่างยิ่ง	5
พอใจ	4
ปานกลาง	3
ไม่พอใจ	2
ไม่พอใจอย่างยิ่ง	1

และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการชมละครโทรทัศน์ไทย จำนวน 5 ข้อ เป็นคำถามตรวจสอบรายการ (Check List) มีลักษณะเป็นเติม (Fill In) จำนวน 5 ข้อ

3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อการเก็บรวมข้อมูล ทฤษฎี แนวคิดที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยต่าง ๆ
- 2) การสรุปข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บรวมได้เพื่อนำมากำหนดขอบเขตเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามให้เหมาะสม
- 3) นำแบบสอบถามไปเสนอให้อาจารย์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและไปแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม
- 4) ก่อนเก็บข้อมูลจริง ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดสอบ Pre-Test เพื่อดูความครอบคลุมของเนื้อหา และทำการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.947 ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม

ตารางที่ 3.1: การตรวจสอบความเชื่อมั่นจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

ส่วนของคำถาม	ค่าแอลฟาแสดงความเชื่อมั่น
ความพึงพอใจในโครงเรื่องของละครไทย	0.824
ความพึงพอใจในตัวนักแสดงของละครไทย	0.872
ความพึงพอใจในแก่นละครของละครไทย	0.871
ความพึงพอใจในบทสนทนาของละครไทย	0.880
ค่าความเชื่อมั่นรวม	0.947

3.5 วิธีการเก็บข้อมูล

- 1) ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามจำนวน 200 ชุด เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการตอบแบบสอบถาม
- 2) ผู้วิจัยจะทำแบบสอบถามและนำไปแจกในมหาวิทยาลัยของวงสี่ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยวงสี่ มหาวิทยาลัยชนชาติวงสี่ มหาวิทยาลัยครูวงสี่ และวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาศัยศึกษาหนานหนึ่ง ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2561 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2561 ใช้เวลาประมาณ 1 เดือน

3) ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามคือได้ทั้งหมดแล้วตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป ตามขั้นตอนดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม
- 2) บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามลงโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป
- 3) นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ
- 4) ใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายข้อมูลลักษณะทางประชากรกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 5) ใช้สถิติตีความ โดยใช้ทดสอบ T-test และทำการวิเคราะห์ที่ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยความพึงพอใจในองค์ประกอบละครที่มีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน ระเบียบวิธีวิจัยเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน จำนวน 200 ตัวอย่าง

การวิเคราะห์ผลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่ออธิบายผลการศึกษา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ทดสอบความสัมพันธ์ของสองตัวแปรโดยใช้สถิติทดสอบแบบ Pearson's Correlation Coefficient ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ทำการเลือกตัวแปรโดยวิธีนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter) โดยใช้ค่า Tolerance และ VIF ทดสอบว่าเกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multi Collinearity) ประมวลผลข้อมูลจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

- 4.1 ข้อมูลลักษณะของประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย
- 4.3 ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย
- 4.4 ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

4.1 ข้อมูลลักษณะของประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะของประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา สรุปผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.1: แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลลักษณะของประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลลักษณะของประชากร		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	33	16.50
	หญิง	167	83.50
	รวม	200	100.00
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	9	4.50
	อายุ 20-25 ปี	144	72.00
	อายุ 26-30 ปี	39	19.50
	มากกว่า 30 ปี	8	4.00
	รวม	200	100.00
ระดับการศึกษา	ชีวศึกษา	21	10.50
	ปริญญาตรี	142	71.00
	ปริญญาโท	30	15.00
	ปริญญาเอก	7	3.50
	รวม	200	100.00
สาขาวิชา	ครุศาสตร์	14	7.00
	มนุษยศาสตร์	26	13.00
	ภาษาต่างประเทศ	79	39.50
	นิเทศศาสตร์	24	12.00
	วิทยาศาสตร์	17	8.50
	เคมีศาสตร์	3	1.50
	ชีวศึกษา	5	2.50
	สาขาอื่น ๆ	32	16.00
	รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน มีลักษณะดังนี้

1) เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 และเป็นเพศชายจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5

2) อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 20-25 ปี มากที่สุด จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 อันดับที่ 2 มีอายุ 26-30 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 อันดับที่ 3 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และอันดับสุดท้ายมีมากกว่า 30 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

3) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 71.0 อันดับที่ 2 ปริญญาโท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 อันดับที่ 3 สายอาชีพ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และอันดับสุดท้าย ปริญญาเอก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

4) สาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ภาษาต่างประเทศ มากที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 อันดับที่ 2 สาขาอื่น ๆ ได้แก่ สาขาเศรษฐศาสตร์ กิฬา เกษตร นิติศาสตร์ และประวัติศาสตร์ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 อันดับที่ 3 มนุษยศาสตร์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 อันดับที่ 4 นิเทศศาสตร์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 อันดับที่ 5 วิทยาศาสตร์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 อันดับที่ 6 ครุศาสตร์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และอันดับที่ 7 ศึกษาศาสตร์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และอันดับสุดท้าย เคมีศาสตร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50

4.2 พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย

แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย ได้แก่ ความถี่ในการชมละครไทยต่อสัปดาห์ ระยะเวลาในการชมละครไทย ช่องทางในการชมละครไทย เหตุผลในการชมละครไทย และช่องโทรทัศน์ในการชมละครไทย สรุปผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.2: แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย

พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย		จำนวน	ร้อยละ
ความถี่ในการชมละครไทยต่อสัปดาห์	จำนวน 1 วันต่อสัปดาห์	129	64.50
	จำนวน 2-3 วันต่อสัปดาห์	53	26.50
	จำนวน 4-6 วันต่อสัปดาห์	11	5.50
	ทุกวัน	7	3.50
รวม		200	100.00
ระยะเวลาในการชมละครไทย	ต่ำกว่า 2 ชั่วโมงต่อครั้ง	114	57.00
	จำนวน 2-5 ชั่วโมงต่อครั้ง	80	40.00
	มากกว่า 5 ชั่วโมงต่อครั้ง	6	3.00
รวม		200	100.00
ช่องทางในการชมละครไทย (ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ)	เว็บไซต์	138	43.13
	มือถือแอปพลิเคชัน	107	33.44
	โทรทัศน์	39	12.19
	โซเชียลมีเดีย	36	11.25
รวม		320	100.00
เหตุผลในการชมละครไทย (ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ)	การบันเทิงหรือคั่นเวลา	112	23.98
	เรียนภาษาไทย	111	23.77
	การเรียนรู้วัฒนธรรมไทย	101	21.63
	การติดตามนักแสดง	81	17.34
	การแนะนำจากเพื่อนและครอบครัว	32	6.85
	ตามกระแส	30	6.42
รวม		467	100.00

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลพฤติกรรมกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย

พฤติกรรมกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย		จำนวน	ร้อยละ
ช่องโทรทัศน์ในการชมละคร ไทย (ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ)	ช่อง 3	115	29.49
	ช่อง 7	71	18.21
	ช่อง 8	21	5.38
	ช่อง One31	39	10.00
	ช่อง GMM25	29	7.44
	ช่อง True 4U	14	3.59
	ช่อง Workpoint TV	9	2.31
	ช่องอื่น ๆ	92	23.59
	รวม	390	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน มีลักษณะดังนี้

- 1) ความถี่ในการชมละครไทยต่อสัปดาห์ พบว่า จำนวน 1 วันต่อสัปดาห์ มากที่สุด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 อันดับที่ 2 จำนวน 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 อันดับที่ 3 จำนวน 4-6 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และอันดับสุดท้าย ทุกวัน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5
- 2) ระยะเวลาในการชมละครไทย พบว่า ต่ำกว่า 2 ชั่วโมงต่อครั้ง มากที่สุด จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 อันดับที่ 2 จำนวน 2-5 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 และอันดับสุดท้าย มากกว่า 5 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0
- 3) ช่องทางในการชมละครไทย พบว่า การบันทึกหรือค้นเวลา มากที่สุด จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 43.13 อันดับที่ 2 มือถือแอปพลิเคชัน จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 33.44 อันดับที่ 3 โทรทัศน์ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 12.19 และอันดับสุดท้าย โซเชียลมีเดีย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25
- 4) เหตุผลในการชมละครไทย พบว่า การบันทึกหรือค้นหาเวลา มากที่สุด จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 23.98 อันดับที่ 2 เรียนภาษาไทย จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 23.77 อันดับที่ 3 การเรียนรู้วัฒนธรรมไทย จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 21.36 อันดับที่ 4 การติดตามนักแสดง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 17.34 อันดับที่ 5 การแนะนำจากเพื่อนและครอบครัว จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 6.85 และอันดับสุดท้าย ตามกระแส จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 6.42

5) ช่องโทรทัศน์ในการชมละครไทย พบว่า ช่อง 3 มากที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 29.49 อันดับที่ 2 ไม่เจาะจง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.59 อันดับที่ 3 ช่อง 7 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.21 อันดับที่ 4 ช่อง 8 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.38 อันดับที่ 5 ช่อง One31 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 อันดับที่ 6 ช่อง GMM25 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.44 อันดับที่ 7 ช่อง True 4U จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.59 และอันดับสุดท้าย ช่อง Workpoint TV จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.31

4.3 ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย

ใน ส่วนที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย ได้แก่ โครงเรื่องของละครโทรทัศน์ไทย ตัวละครของละครโทรทัศน์ไทย แก่นละครโทรทัศน์ไทย และบทสนทนาของละครโทรทัศน์ไทย มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.3: แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย ในภาพรวม

ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย	\bar{x}	SD.	แปลค่า
โครงเรื่องของละครโทรทัศน์ไทย	3.33	0.79	ปานกลาง
ตัวละครของละครโทรทัศน์ไทย	3.78	0.81	มาก
แก่นละครโทรทัศน์ไทย	3.56	0.71	มาก
บทสนทนาของละครโทรทัศน์ไทย	3.39	0.77	ปานกลาง
ภาพรวมองค์ประกอบ	3.51	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย ในภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, SD. = 0.69) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อันดับแรกคือตัวละครของละครโทรทัศน์ไทย ($\bar{x} = 3.78$, SD. = 0.81) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับที่ 2 คือแก่นละครโทรทัศน์ไทย ($\bar{x} = 3.56$, SD. = 0.71) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับที่ 3 คือบทสนทนาของละครโทรทัศน์ไทย ($\bar{x} = 3.39$, SD. = 0.77) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง และอันดับสุดท้าย คือโครงเรื่องของละครโทรทัศน์ไทย ($\bar{x} = 3.33$, SD. = 0.79) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.4: แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย
ด้านโครงเรื่องของละครโทรทัศน์ไทย

ด้านโครงเรื่องของละครโทรทัศน์ไทย	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{x}	SD.	แปลค่า
พึงพอใจโครงเรื่องที่กระชับ	3.40	0.95	ปานกลาง
พึงพอใจโครงเรื่องที่ซับซ้อน	2.97	1.05	ปานกลาง
พึงพอใจโครงเรื่องที่มีเป็นเหตุผล	3.18	1.05	ปานกลาง
พึงพอใจโครงเรื่องที่เบาสมอง	3.84	0.90	มาก
พึงพอใจโครงเรื่องที่ดราม่า	3.28	1.23	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.33	0.79	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความพึงพอใจต่อโครงเรื่องของละครโทรทัศน์ไทย มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, SD. = 0.79) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อันดับแรก คือ พึงพอใจโครงเรื่องที่เบาสมอง ($\bar{x} = 3.84$, SD. = 0.90) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับที่ 2 คือ พึงพอใจโครงเรื่องที่กระชับ ($\bar{x} = 3.40$, SD. = 0.95) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง อันดับที่ 3 คือ พึงพอใจโครงเรื่องที่ดราม่า ($\bar{x} = 3.28$, SD. = 1.23) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง อันดับที่ 4 คือ พึงพอใจโครงเรื่องที่มีเป็นเหตุผล ($\bar{x} = 3.18$, SD. = 1.05) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง และอันดับสุดท้าย คือ พึงพอใจโครงเรื่องที่ซับซ้อน ($\bar{x} = 2.97$, SD. = 1.05) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.5: แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย
ด้านตัวละครของละครโทรทัศน์ไทย

ด้านตัวละครของละครโทรทัศน์ไทย	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{x}	SD.	แปลค่า
พึงพอใจการแต่งกายของนักแสดงในละครไทย	3.77	0.92	มาก
พึงพอใจการแต่งหน้าของนักแสดงในละครไทย	3.69	0.95	มาก
พึงพอใจทักษะการแสดงของนักแสดงในละครไทย	3.77	0.94	มาก
พึงพอใจบุคลิกภาพของนักแสดงในละครไทย	3.80	0.91	มาก
พึงพอใจบทบาทของนักแสดงในละครไทย	3.85	0.93	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.78	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความพึงพอใจต่อตัวละครของละครโทรทัศน์ไทย มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, SD. = 0.81) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อันดับแรก คือ พึงพอใจบทบาทของนักแสดงในละครไทย ($\bar{x} = 3.85$, SD. = 0.93) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับที่ 2 คือ พึงพอใจบุคลิกภาพของนักแสดงในละครไทย ($\bar{x} = 3.80$, SD. = 0.91) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับที่ 3 คือ พึงพอใจทักษะการแสดงของนักแสดงในละครไทย ($\bar{x} = 3.77$, SD. = 0.94) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับที่ 4 คือ พึงพอใจการแต่งกายของนักแสดงในละครไทย ($\bar{x} = 3.77$, SD. = 0.92) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ พึงพอใจการแต่งหน้าของนักแสดงในละครไทย ($\bar{x} = 3.69$, SD. = 0.95) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 4.6: แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย
ด้านแก่นละครโทรทัศน์ไทย

ด้านแก่นละครโทรทัศน์ไทย	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{x}	SD.	แปลค่า
พึงพอใจต่อละครรีเมค	3.56	0.92	มาก
พึงพอใจต่อละครแนวเทพนิยาย	3.25	1.01	ปานกลาง
พึงพอใจละครรักโรแมนติก	3.98	0.85	มาก
พึงพอใจละครตลกขบขัน	4.07	0.85	มาก
พึงพอใจละครโคกนาฏกรรม	3.58	0.98	มาก
พึงพอใจละครตื่นเต้นผจญภัย	3.54	0.94	มาก
พึงพอใจละครสยองขวัญ	3.92	1.07	มาก
พึงพอใจละครการต่อสู้	3.33	0.96	ปานกลาง
พึงพอใจละครมาตกรรม	3.30	0.97	ปานกลาง
พึงพอใจละครสืบสวน	3.29	0.94	ปานกลาง
พึงพอใจละครพื้นบ้าน	3.33	1.02	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.56	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความพึงพอใจต่อแก่นละครของละครโทรทัศน์ไทย มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, SD. = 0.71) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อันดับแรก คือ พึงพอใจละครตลกขบขัน ($\bar{x} = 4.07$, SD. = 0.85) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับที่ 2 คือ พึงพอใจละครรักโรแมนติก ($\bar{x} = 3.98$, SD. = 0.85) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับที่ 3 คือ พึงพอใจละครสยองขวัญ ($\bar{x} = 3.92$, SD. = 1.07) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับที่ 4 คือ พึงพอใจละครโคกนาฏกรรม ($\bar{x} = 3.58$, SD. = 0.98) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับที่ 5 คือ พึงพอใจต่อละครรีเมค ($\bar{x} = 3.56$, SD. = 0.92) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับที่ 6 คือ พึงพอใจละครตื่นเต้นผจญภัย ($\bar{x} = 3.54$, SD. = 0.94) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับที่ 7 คือ พึงพอใจละครการต่อสู้ ($\bar{x} = 3.33$, SD. = 0.96) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง อันดับที่ 8 คือ พึงพอใจละครพื้นบ้าน ($\bar{x} = 3.33$, SD. = 1.02) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง อันดับที่ 9 คือ พึงพอใจละครโคกนาฏกรรม ($\bar{x} = 3.30$, SD. = 0.97) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง อันดับที่ 10 คือ พึงพอใจละครสืบสวน ($\bar{x} = 3.29$, SD. = 0.94) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง และ

อันดับสุดท้าย คือพึงพอใจต่อละครแนวเทนิส ($\bar{X} = 3.25$, $SD. = 1.01$) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 4.7: แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย
ด้านบทสนทนาของละครโทรทัศน์ไทย

ด้านบทสนทนาของละครโทรทัศน์ไทย	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{X}	SD.	แปลค่า
พึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ภาษาสมัยโบราณ	3.46	0.94	มาก
พึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ภาษาวัยรุ่น	3.74	0.84	มาก
พึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ภาษาสำเนียงท้องถิ่น	3.43	0.90	มาก
พึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ภาษาที่มีความรุนแรง	3.04	1.00	ปานกลาง
พึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ภาษาศัพท์เฉพาะอาชีพ	3.27	0.96	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.39	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความพึงพอใจต่อบทสนทนาของละครโทรทัศน์ไทย มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, $SD. = 0.77$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อันดับแรก คือ พึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ภาษาวัยรุ่น ($\bar{X} = 3.74$, $SD. = 0.84$) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับ 2 คือ พึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ภาษาสมัยโบราณ ($\bar{X} = 3.46$, $SD. = 0.94$) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับ 3 คือ พึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ภาษาสำเนียงท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.46$, $SD. = 0.90$) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก อันดับ 4 คือ พึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ภาษาศัพท์เฉพาะอาชีพ ($\bar{X} = 3.27$, $SD. = 0.96$) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง และอันดับสุดท้าย คือ พึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ภาษาที่มีความรุนแรง ($\bar{X} = 3.04$, $SD. = 1.00$) ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

งานวิจัยความพึงพอใจในองค์ประกอบละครที่มีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกลวงสี ประเทศจีน ตัวแปรในงานวิจัยประกอบด้วย ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย ได้แก่ โครงเรื่องของละครโทรทัศน์ไทย ตัวละครของละครโทรทัศน์ไทย แก่นละครโทรทัศน์ไทย และบทสนทนาของละครโทรทัศน์ไทย ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย ได้แก่ ความถี่ในการชมละครไทยต่อสัปดาห์ ระยะในการใช้เวลาในการชมละครไทย ช่องทางในการชมละครไทย เหตุผลในการชมละครไทย และช่องโทรทัศน์ในการชมละครไทย นำมาสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้ ซึ่งการทดสอบสมมติฐาน ได้ทำการวิเคราะห์ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เลือกตัวแปรโดยวิธีนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter) ใช้ค่า Tolerance และ VIF ทดสอบว่าเกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multi Collinearity) ประมวลผลข้อมูลโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทยมีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกลวงสี ประเทศจีน

H_0 = ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทยไม่มีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกลวงสี ประเทศจีน

H_1 = ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทยมีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกลวงสี ประเทศจีน

สรุปสมมติฐานที่ 1 ผลการทดสอบความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทยโดยรวมมีผลกระทบต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกลวงสี ประเทศจีน

ตารางที่ 4.8: ผลวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทยโดยรวมมีผลกระทบต่อ การเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน

ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบ ของละครโทรทัศน์ไทย	B	SEE.	Beta	t.	Sig.
ความถี่ในการชมละครไทยต่อสัปดาห์	0.169	0.079	0.185	2.143	0.033*
ระยะเวลาในการชมละครไทย	0.270	0.100	0.218	2.699	0.008*
ช่องทางในการชมละครไทย	-0.022	0.060	-0.027	-0.371	0.711
เหตุผลในการชมละครไทย	0.087	0.042	0.153	2.067	0.040*
ช่องโทรทัศน์ในการชมละครไทย	0.019	0.045	0.036	0.415	0.678
รวม	2.663	0.146		18.225	0.000
Adjusted R Square = 0.164 F. = 8.835 Sig. = 0.000 < 0.05					

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทยโดยรวมมีผลกระทบต่อ การเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑล กวางสี ประเทศจีน มีค่าสัมประสิทธิ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่มีการปรับแก้ ร้อยละ 16.40 (Adjusted R Square = 0.164) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 8.835$, $t = 18.225$, $p = 0.000 < 0.05$) ซึ่งในรายด้านมีค่า Sig. < 0.05 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ความถี่ในการชมละครไทยต่อสัปดาห์ ($t = 2.143$, $p = 0.033 < 0.05$) ระยะเวลาในการชมละครไทยและ ($t = 2.699$, $p = 0.008 < 0.05$) และเหตุผลในการชมละครไทย ($t = 2.067$, $p = 0.040 < 0.05$)

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 เป็นการยอมรับ H1 หรือ ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทยโดยรวมมีผลกระทบต่อ การเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน ได้แก่ ความถี่ในการชมละครไทยต่อสัปดาห์ ระยะเวลาในการชมละครไทย และเหตุผลในการชมละครไทย โดยด้านระยะเวลาในการชมละครไทย มีอิทธิพลเชิงบวกสูงสุด รองลงมาเป็นด้านความถี่ในการชมละครไทยต่อสัปดาห์ และด้านเหตุผลในการชมละครไทย ผลทดสอบแสดงให้เห็นมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทยโดยรวมได้ร้อยละ 16.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย

ละครโทรทัศน์ได้รับความนิยมมากที่สุดของประชาชน เนื่องจากละครเป็นรายการที่สามารถให้ความบันเทิง ผ่อนคลายความเครียด และเรื่องราวของละครยังทำให้ผู้ชมรู้สึกใกล้เคียงกับชีวิตจริง และละครโทรทัศน์ไทยได้รับความนิยมจากชาวจีนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากโครงเรื่องและแก่นละครที่แปลกใหม่ ตัวนักแสดงที่ดึงดูดตา โดยเฉพาะนักศึกษา จึงทำให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์หรือนักลงทุนในภาพยนตร์และโทรทัศน์เริ่มสนใจละครโทรทัศน์ไทยและได้เห็นศักยภาพทางการตลาดของละครโทรทัศน์ไทย ดังนั้นละครโทรทัศน์ได้มีโอกาสเข้าสู่ตลาดละครโทรทัศน์ของจีน โดยส่วนสำคัญก็คือ ถ้าหากว่าผู้ผลิตละครโทรทัศน์ประสงค์เข้าสู่ตลาดละครโทรทัศน์ของจีน ต้องคำนึงถึงความชอบและความพึงพอใจของผู้ชมชาวจีน และส่วนของละครโทรทัศน์ไทยที่ผู้ชมชาวจีนที่ชอบก็มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาต่อวงการละครโทรทัศน์ไทย

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจในองค์ประกอบละครที่มีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาชาวจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกลวงสี ประเทศจีน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจในองค์ประกอบละครที่มีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาชาวจีน ณ นครหนานหนิง มณฑลกลวงสี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม โดยคำนึงถึงความถูกต้องที่เหมาะสม ทำการทดสอบแบบ Pre-test และทดสอบความเที่ยงตรงด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปเก็บแบบสอบถาม โดยการเก็บข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ใช้การศึกษาจากประชากรนักศึกษาชาวจีนที่มีประสบการณ์รับชมละครโทรทัศน์ไทยอย่างน้อย 1 เรื่อง ซึ่งอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกลวงสี ประเทศจีน โดยสุ่มจากมหาวิทยาลัย 4 แห่ง ในช่วงเวลาเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2561 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2561 จำนวน 200 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำมาลงรหัสข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยแบ่งการวิเคราะห์สถิติพรรณนา การหาค่าร้อยละ การแจกความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบแบบ Pearson's Correlation Coefficient การคำนวณค่าต่าง ๆ เพื่อนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบของตารางและการอธิบายผลข้อมูลการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยความพึงพอใจของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อองค์ประกอบละครโทรทัศน์ไทย ณ นครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน มีประเด็นที่ควรนำเสนอ และอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1) ผลการวิจัยข้อมูลลักษณะประชากร

ผลการวิจัยที่ใช้ในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ในระดับปริญญาตรี และเรียนสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

2) ผลการวิจัยพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย

ผลการวิจัยนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกชมละครโทรทัศน์ไทย 1 วันต่อใช้เวลาต่ำกว่า 2 ชั่วโมงต่อครั้ง รองลงมา จำนวน 2-5 ชั่วโมงต่อครั้ง นิยมชมละครผ่านช่องทางเว็บไซต์ การชมละครโทรทัศน์ไทยส่วนใหญ่เพื่อการบันเทิงหรือคั่นเวลา และนิยมชมละครโทรทัศน์ไทยของช่อง 3 มากที่สุด

3) ผลการวิจัยความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย

ผลการวิจัยนักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย และมีความพึงพอใจในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อตัวละครมากที่สุด

5.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจในองค์ประกอบละครมีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน พบว่า ความพึงพอใจในโครงเรื่องละคร ความพึงพอใจในตัวละคร ความพึงพอใจในแก่นละครโทรทัศน์ไทย และความพึงพอใจในบทสนทนาละคร ทั้งมีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย

ผลการทดสอบผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยตามความพึงพอใจต่อองค์ประกอบละคร ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร แก่นละครโทรทัศน์ และบทสนทนา พบว่า

โครงเรื่อง

1) ความพึงพอใจต่อโครงเรื่องของละครไทยไม่มีผลต่อความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ไทยต่อสัปดาห์

2) ความพึงพอใจต่อโครงเรื่องของละครไทยมีผลต่อการใช้เวลาในการชมละครโทรทัศน์ไทย

3) ความพึงพอใจต่อโครงเรื่องของละครไทยไม่มีผลต่อการเลือกช่องทางในการชมละครโทรทัศน์ไทย

4) ความพึงพอใจต่อโครงเรื่องของละครไทยไม่มีผลต่อเหตุผลในการชมละครโทรทัศน์ไทย

5) ความพึงพอใจต่อโครงเรื่องของละครไทยไม่มีผลต่อการเลือกช่องโทรทัศน์ในการชมละครโทรทัศน์ไทย

ตัวละคร

- 1) ความพึงพอใจต่อตัวละครมีผลต่อความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ไทยต่อสัปดาห์
- 2) ความพึงพอใจต่อตัวละครไม่มีผลต่อระยะเวลาในการใช้เวลาในการชมละครโทรทัศน์ไทย
- 3) ความพึงพอใจต่อตัวละครไม่มีผลต่อช่องทางในการชมละครโทรทัศน์ไทย
- 4) ความพึงพอใจต่อตัวละครมีผลต่อเหตุผลในการชมละครโทรทัศน์ไทย
- 5) ความพึงพอใจต่อตัวละครไม่มีผลต่อการเลือกช่องโทรทัศน์ในการชมละครโทรทัศน์ไทย

- 1) ความพึงพอใจต่อแก่นละครโทรทัศน์ไทยไม่มีผลต่อความถี่ในการชมละครโทรทัศน์ไทยต่อ

สัปดาห์

- 2) ความพึงพอใจต่อแก่นละครโทรทัศน์ไทยไม่มีผลต่อระยะเวลาในการชมละคร

โทรทัศน์ไทย

- 3) ความพึงพอใจต่อแก่นละครโทรทัศน์ไทยไม่มีผลต่อช่องทางในการชมละครโทรทัศน์ไทย
- 4) ความพึงพอใจต่อแก่นละครโทรทัศน์ไทยมีผลต่อเหตุผลในการชมละครโทรทัศน์ไทย
- 5) ความพึงพอใจต่อแก่นละครโทรทัศน์ไทยไม่มีผลต่อการเลือกช่องโทรทัศน์ในการชมละคร

โทรทัศน์ไทย

ตามบทสนทนา

- 1) ความพึงพอใจต่อบทสนทนาละครโทรทัศน์ไทยไม่มีผลต่อความถี่ในการชมละครโทรทัศน์

ไทยต่อสัปดาห์

- 2) ความพึงพอใจต่อบทสนทนาละครโทรทัศน์ไทยมีผลต่อระยะเวลาในการชมละคร

โทรทัศน์ไทย

- 3) ความพึงพอใจต่อบทสนทนาละครโทรทัศน์ไทยไม่มีผลต่อช่องทางในการชมละคร

โทรทัศน์ไทย

- 4) ความพึงพอใจต่อบทสนทนาละครโทรทัศน์ไทยไม่มีผลต่อเหตุผลในการชมละครโทรทัศน์ไทย

- 5) ความพึงพอใจต่อบทสนทนาละครโทรทัศน์ไทยไม่มีผลต่อการเลือกช่องโทรทัศน์ในการชม

ละครโทรทัศน์ไทย

5.3 อภิปรายผล

จากการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับความพึงพอใจและพฤติกรรมการเปิดรับละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาชาวจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน ได้แก่ ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร และแนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ไทย พบว่า

1) ด้านโครงเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อโครงเรื่องของละครไทยมีผลต่อระยะเวลาที่ใช้ในการชมละครไทยต่อครั้ง สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ไทย อรรณูช เลิศจรรย์รักษ์ (2541) จากการวิจัยพบว่า โครงเรื่องที่ดีลขบขำได้รับความพึงพอใจมากที่สุด โครงเรื่องที่มีความสนุกสนาน ความสมบูรณ์และมีความยาวสั้นที่เหมาะสมจะทำให้ผู้ชมมีความสนใจและความอยากรู้ อะไรที่จะเกิดขึ้นในตอนต่อไป

2) ด้านตัวละคร ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อโครงเรื่องของละครไทยมีผลต่อความถี่ในการชมละครไทยต่อสัปดาห์กับเหตุผลในการชมละครไทย สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร (Klapper, 1960) ผู้ชมจะเลือกเปิดรับสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็น ทักษะคิดและค่านิยมของตนเอง จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อตัวละครโทรทัศน์ไทยในระดับมาก เพราะการแต่งหน้าแต่งกาย บุคลิกภาพ และทักษะในการแสดงละครที่สอดคล้องความคิดเห็นของผู้ชม ผู้ชมจึงจะมีความสนใจในละครและเลือกเปิดรับชมในครั้งต่อไป

3) ด้านแก่นละคร ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อแก่นของละครไทยมีผลต่อเหตุผลในการชมละครไทย สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของ Maslow (1970) ผู้ชมจะเลือกชมและเกิดความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ไทย เพราะละครโทรทัศน์ไทยประเภทใดประเภทหนึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ชม อาจเป็นความต้องการในการเรียนรู้สิ่งแปลกใหม่ การบันเทิงหรือทางสังคม

4) ด้านบทสนทนา ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อบทสนทนาของละครไทยมีผลต่อระยะเวลาที่ใช้ในการชมละครไทยต่อครั้ง สอดคล้องกับแนวคิดปัจจัยองค์ประกอบในการเลือกเปิดรับข่าวสาร (Schramm, 1949) บทสนทนาเป็นสารอย่างหนึ่งในละครโทรทัศน์ไทย ซึ่งบทสนทนาของละครโทรทัศน์ไทยที่มีการใช้ภาษาที่เหมาะสม ทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจ หรือเกิดความรู้สึกเดียวกัน จนถึงเลือกเปิดรับชมตลอดกัน

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงความพึงพอใจในองค์ประกอบละครมีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน

ผลที่ได้รับคือ ความพึงพอใจในโครงเรื่องละคร ความพึงพอใจในตัวละคร ความพึงพอใจในแก่นละครโทรทัศน์ไทย และความพึงพอใจในบทสนทนาละคร ทั้งมีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย

5.4 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ต่อไป จึงให้ข้อเสนอแนะดังนี้

1) จากการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในองค์ประกอบละครมีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อโครงเรื่องที่เบาสมองและแก่นละครที่เป็นละครตลกขบขัน ดังนั้น ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยควรตระหนักถึงความสนุกสนานของละคร ไม่ว่าจะในบทสนทนาหรือบุคลิกภาพของตัวละคร ละครโทรทัศน์ไทยควรมีส่วนสำคัญในการสร้างความตลกขบขันให้แก่ผู้ชมในลักษณะที่เหมาะสม

2) จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยของผู้ชมนักศึกษาชาวจีนที่อาศัยอยู่ในนครหนานหนิง มณฑลกวางสี ประเทศจีน ความถี่ในการเปิดรับชมละครไทยส่วนใหญ่เป็น 1 วันต่อสัปดาห์ และระยะเวลาในการเปิดรับชมละครไทยต่ำกว่า 2 ชั่วโมงต่อครั้ง สะท้อนให้เห็นว่า ถึงแม้ว่านักศึกษาชาวจีนมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ไทยมาก แต่ความสนใจในละครโทรทัศน์ไทยยังไม่น่าสนใจเท่าไร ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยควรทำให้โครงเรื่องของละครไทยมีความกระชับมากขึ้น ทั้งสนุกและสมเหตุสมผล ไม่ใช่แค่ตลกอย่างเดียวแบบไร้สาระ

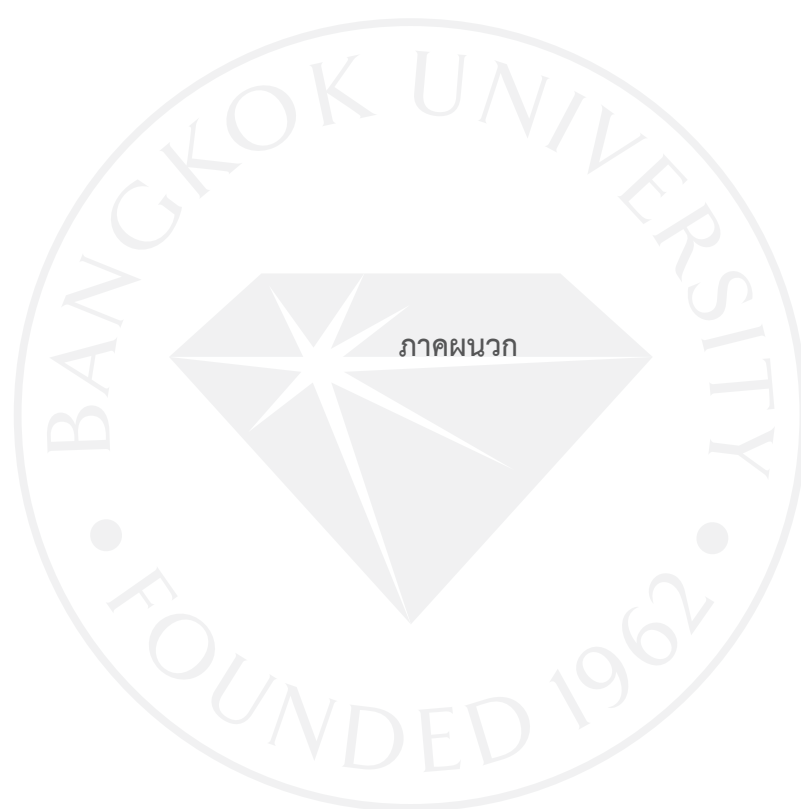
5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) นักวิจัยควรมีกุ่มตัวอย่างให้จำนวนมากขึ้นและกว้างขึ้น ซึ่งขยายขอบเขตการวิจัย เช่น มีการศึกษาประชากรที่มณฑลหรือภูมิภาค ทำให้ผลการวิจัยมีความชัดเจนมากขึ้น นอกจากนี้ยังควรขยายตัวแปรต้นหรืออิทธิพลอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย

2) นอกจากความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ไทย นักวิจัยควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทย เช่น ค่านิยมของผู้ชม ความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์ไทย หรือศึกษาความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ไทยประเภทใดประเภทหนึ่ง เช่น ละครรีเมค ละครรักโรแมนติก เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมสถิติแห่งมลฑลทลวงสี. (2560). สืบค้นจาก <http://www.gxtj.gov.cn/tjsj/tjnj/2017/zk/indexch.htm>.
- วฤทธิ สารฤทธิคตม. (2548). *ควมพ้งพอใจของประชชนต่อกรให้บริกรขององคกรบริกรส่วนตَابล: กรณคคกรของคกรบริกรส่วนตَابลตอนง้ว อำเออบรปือ จ้งหวัดมทลสรคตม. วิทยนพนธ์ปริญญมหَابัณชิต, มหวิทยลยสุโขทยธรรมอิรช.*
- วิรุฬ พรธนเทวี. (2542). *ควมพ้งพอใจของประชชนต่อกรให้บริกรของหนวยงนกรทรวงมหคไทยในอำเออเมือง จ้งหวัดแม่ฮ้องสอน. วิทยนพนธ์ปริญญมหَابัณชิต, มหวิทยลยเชียงใหม่.*
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2546). *กรบริกรกรตลคตคใหม่. กรุงเทพฯ: ไดมอนอินบิสสิเนตเวีร์ล.*
- เสรี วงษ์มณฑ. (2542). *กลยู่ทกรตลค: กรววงแผนกรตลค. กรุงเทพฯ: อีระฟิล์ม และไซเท็กซ์.*
- เสถียร เขยประทَاب. (2528). *กรลือสรและกรพัฒนา. กรุงเทพฯ: เจ้ำพระยกรกพิมพ์.*
- อรนุช เลิศจรรยารักษ์. (2541). *หลักกรเขียนบทโทรทคณ์ (พิมพ์คร้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหวิทยลยธรรมศคสตร์.*
- อรรถพร ค้ำคม. (2546). *กรให้บริกรลนเชือของธนคกรอครลงเคระห์: คคกรจกควมคคเห็นของผู้ใช้บริกรฝ่ายกคกรสขกรุงเทพและปริมณฑล. วิทยนพนธ์ปริญญมหَابัณชิต, มหวิทยลยเกษตรศคสตร์.*
- Freud, S. (1947). *An outline of psychoanalysis*. New York: W.W.
- Klapper, J. T. (1960). *The effects of mass communication*. New York: The Free.
- Kolter, P., & Armstrong, G. (2002). *Principles of marketing*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and personality*. New York: Harper & Row.
- Niu, M. (2011). *泰剧掀收视热潮各大卫视纷纷加入播出阵营*. Retrieved from http://ent.163.com/11/0810/04/7B2MK6VK0003_2DGD.html?f=jsearch.
- Schiffman, L. G., & Kanuk, L. L. (2000). *Consumer behavior* (7th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Schramm, W. (1949). *Mass communications*. Urbana: University of Illinois.
- Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (2015). *A beginner's guide to structural equation Modeling* (4th ed.). London: Routledge.

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย

องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย	พอใจ อย่างยิ่ง 5	พอใจ 4	ปานกลาง 3	ไม่พอใจ 2	ไม่พอใจ อย่างยิ่ง 1
1. ความพึงพอใจต่อโครงเรื่องของละครโทรทัศน์ไทย					
1.1 ท่านพึงพอใจโครงเรื่องที่กระชับ					
1.2 ท่านพึงพอใจโครงเรื่องที่ซับซ้อน					
1.3 ท่านพึงพอใจโครงเรื่องที่มีเป็นเหตุผล					
1.4 ท่านพึงพอใจโครงเรื่องที่เบาสมอง					
1.5 ท่านพึงพอใจโครงเรื่องที่ตรามา					
2. ความพึงพอใจต่อตัวละครของละครโทรทัศน์ไทย					
2.1 ท่านพึงพอใจการแต่งกายของนักแสดงในละครไทย					
2.2 ท่านพึงพอใจการแต่งหน้าของนักแสดงในละครไทย					
2.3 ท่านพึงพอใจทักษะการแสดงของนักแสดงในละครไทย					
2.4 ท่านพึงพอใจบุคลิกภาพของนักแสดงในละครไทย					
2.5 ท่านพึงพอใจบทบาทของนักแสดงในละครไทย					
3. ความพึงพอใจต่อแก่นละครโทรทัศน์ไทย					
3.1 ท่านพึงพอใจต่อละครรีเมค					
3.2 ท่านพึงพอใจต่อละครแนวเทพนิยาย					
3.3 ท่านพึงพอใจละครรักโรแมนติก					
3.4 ท่านพึงพอใจละครตลกขบขัน					

(ตารางมีต่อ)

องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย	พอใจ อย่างยิ่ง 5	พอใจ 4	ปานกลาง 3	ไม่พอใจ 2	ไม่พอใจ อย่างยิ่ง 1
3.5 ท่านพึงพอใจละครโศกนาฏกรรม					
3.6 ท่านพึงพอใจละครตื่นเต้นผจญภัย					
3.7 ท่านพึงพอใจละครสยองขวัญ					
3.8 ท่านพึงพอใจละครการต่อสู้					
3.9 ท่านพึงพอใจละครฆาตกรรม					
3.10 ท่านพึงพอใจละครสืบสวน					
3.11 ท่านพึงพอใจละครพื้นบ้าน					
4. ความพึงพอใจต่อบทสนทนาของละคร โทรทัศน์ไทย					
4.1 ท่านพึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ ภาษาสมัยโบราณ					
4.2 ท่านพึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ ภาษาวัยรุ่น					
4.3 ท่านพึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ ภาษาสำเนียงท้องถิ่น					
4.4 ท่านพึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ ภาษาที่มีความรุนแรง					
4.5 ท่านพึงพอใจต่อบทสนทนาที่ตัวละครใช้ ภาษาศัพท์เฉพาะอาชีพ					

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์ไทย คำถามดังนี้ เลือกตอบเพียง 1 ข้อ

3.1 ท่านชมละครไทยสัปดาห์ละกี่วัน

- 1) 1 วันต่อสัปดาห์
- 2) 2-3 วันต่อสัปดาห์
- 3) 4-6 วันต่อสัปดาห์
- 4) ทุกวัน

3.2 การใช้เวลาในการชมละครไทยนานเท่าไร

- 1) ต่ำกว่า 2 ชั่วโมงต่อครั้ง
- 2) 2-5 ชั่วโมงต่อครั้ง
- 3) มากกว่า 5 ชั่วโมงต่อครั้ง

3.3 ท่านเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยผ่านช่องทางไหน

- 1) โทรทัศน์
- 2) เว็บไซต์
- 3) มือถือแอปพลิเคชัน
- 4) โซเชียลมีเดีย

3.4 ท่านเปิดรับชมละครโทรทัศน์ไทยเพื่ออะไร (เลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก)

1) เรียนภาษาไทย	2) การบันเทิงหรือคั่นเวลา
3) การติดตามนักแสดง	4) การแนะนำจากเพื่อนและครอบครัว
5) การเรียนรู้วัฒนธรรมไทย	6) ตามกระแส

3.5 ช่องรายการที่ท่านสนใจดูละครโทรทัศน์ไทย

1) ช่อง 3	2) ช่อง 7
3) ช่อง 8	4) ช่อง One31
5) ช่อง GMM25	6) ช่อง True 4U
7) ช่อง Workpoint TV	8) ไม่เจาะจง

ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ไทย

ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามภาษาจีน
中国观众泰国电视剧满意度调查

欢迎参加本次答题

第一部分基本信息

1、您的性别是(单选题·必答)

- 男
- 女

2、您的年龄(单选题·必答)

- 20岁以下(不包括20岁)
- 20-25岁
- 25-30岁
- 30岁以上

3、您的受教育程度(单选题·必答)

- 大专
- 本科
- 硕士
- 博士

4、您的专业(单选题·必答)

- 教育类
- 文史类
- 新闻传媒类
- 外语类
- 理工类
- 化生类
- 地质类
- 技工类
- 体育与艺术类
- 其他

第二部分对泰剧内容的满意度调查

以下是对泰剧内容的满意度，请根据自己的实际情况做出选择

对泰剧的看法与态度调查	非常满意 5	满意 4	一般 3	不满意 2	非常不满意 1
5、泰剧中节奏紧凑剧情					
6、泰剧中复杂冗长的剧情					
7、泰剧中逻辑推理的剧情					
8、泰剧中轻松搞笑的剧情					
9、泰剧中夸张狗血的剧情					
10、你喜欢泰剧演员的衣着打扮					
11、你喜欢泰剧演员的妆容					
12、你喜欢泰剧演员的演技					
13、你喜欢泰剧演员的表演行为					
14、你喜欢泰剧演员对剧情推动的影响					
15、你喜欢泰国翻拍剧					
16、你喜欢泰国神话剧					
17、你喜欢泰国浪漫爱情剧					
18、你喜欢泰国搞笑喜剧					
19、你喜欢泰国苦情悲剧					
20、你喜欢泰国悬疑剧					
21、你喜欢泰国恐怖剧					
22、你喜欢泰国战争剧					
23、你喜欢泰国暴力凶杀剧					
24、你喜欢泰国探案剧					
25、你喜欢泰国乡村剧					
26、你喜欢泰剧对白运用大量古代词汇					
27、你喜欢泰剧对白运用大量流行词汇					
28、你喜欢泰剧对白运用大量方言					
29、你喜欢泰剧对白运用大量暴力语言					
30、你喜欢泰剧对白运用大量专业术语					

第三部分对泰剧的观看行为调查

以下是观看泰剧行为调查，请根据自身实际情况选择单选题)

40、你每周观看泰剧的频率

- 一周不超过1次(包括1次)
- 一周2-3天(包括3天)
- 一周4-5天(包括5天)
- 几乎每天

41、您每一次观看泰剧的时间(单选题·必答)

- 0-2小时(包括2小时)
- 2-5小时(包括5小时)
- 5小时以上

42、您是通过什么渠道了解泰剧的

- 电视
- 广播
- 微博、微信公众号等社交平台推荐
- 杂志或报纸
- 朋友、家人推荐
- 网站
- 户外广告(如海报、LED广告、公交站牌广告等)

43、您会通过什么渠道观看泰剧

- 电视
- 视频网站
- 手机视频软件应用
- 社交软件

44、您喜欢看哪个泰国电视台出品的电视剧

- 泰国3台
- 泰国7台
- 泰国11台
- 其他
- 无所谓

您对泰剧有什么其他的意见或建议

感谢您参与本次调查!

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล Du Jing

อีเมล du.jing@bumail.net

ประวัติการศึกษา สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียน Nanning No.3 High School ปีการศึกษา 2554
สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิฑูรย์ ปีการศึกษา 2558

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในสารนิพนธ์

วันที่ 19 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2564

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) Du Jing อยู่บ้านเลขที่ 120/230
ซอย 2 ถนน พหลโยธิน ตำบล/แขวง วิสุทธิไภย
อำเภอ/เขต วิญญูบุรี จังหวัด ปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12130
เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7580301567

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสื่อสารเชิงกลยุทธ์ คณะ นิเทศศาสตร์
ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 9/1 หมู่ 5 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัด
ปทุมธานี 12120 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์หัวข้อ
ความพึงใจในองค์ประกอบละครที่มีผลกระทบต่อกองไม่ได้รับชมละครโทรทัศน์ไทย
ของนักศึกษา 71 คน ที่อาศัยอยู่ในหอพักบางแห่ง มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
(ต่อไปนี้เรียกว่า “สารนิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มี
กำหนดระยะเวลา ในการนำสารนิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ คัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน
ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนา งาน ให้ประโยชน์ในสารนิพนธ์ แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไข
อย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิมีวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้
อนุญาตให้ใช้สิทธิ เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในสารนิพนธ์ ของผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
ตลอดไป โดยข้าพเจ้าในฐานะผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทำการจัดเก็บ
รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวของข้าพเจ้าได้

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในสารนิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือ
ระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้
ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับ

ผิดและชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
ทั้งสิ้น

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยตลอดแล้ว
จึงได้ลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ และเก็บไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ Du Jing ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(Du Jing)

ลงชื่อ อัญญา ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(ดร.อัญญา จุลพิสิฐ)

ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและพื้นที่การเรียนรู้

ลงชื่อ Prima Satavehin พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมมา สตะเวทิน)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลงชื่อ ศิริวรรณ พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ รุจิพงษ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย